

Zaterdag 11 februari

11.45 UUR

— Adem in en ga op je handen en voeten staan, je voeten ter hoogte van je heupen, je handen ter hoogte van je schouders. Adem uit, draai je tenen en trek je bekken op door je hielen naar de grond te drukken. Langzaam. Ontspan nu je nek, laat je schouders los en houd de houding *Adho Mukha Svanasana* aan: de neerwaartse hond.

— Huh? Wat?

— Sst, fluistert mama. Kijk wat de lesgeefster doet en doe gewoon hetzelfde.

Ik weet niet hoe het haar gelukt is, maar mama heeft me overgehaald om mee te gaan naar haar zaterdagse yogales. Balen! En dan te bedenken dat ik bij Gino had kunnen zijn om te gamen, of nog beter: om naar het wintercarnaval te gaan met Gina en haar moeder...

— Adem in en breng je handen naar je voeten. Adem uit, duw je knieën naar achteren, maak je wervelkolom lang naar onderen en zet je handen op de vloer. Adem in en trek langzaam je borst helemaal recht door je armen naar boven te steken, *Tadasana*. Adem uit, breng je armen weer langs je lichaam in *Samasthiti*. Adem in. Adem uit en breng je handen samen. *Namaste*.

— Olala, die lesgeefster is niet gemakkelijk te volgen. En wat is de bedoeling van die rare woorden? mompel ik. Wat voor een taal is dat?

— Sssttt, doet mama weer. Dat is Sanskriet, een taal uit India die meer dan tweeduizend jaar oud is, net zoals yoga.

Tweeduizend jaar? Nu begrijp ik waarom die bewegingen zo langzaam zijn dat ik bijna in slaap val. Het is toch waar! Ik zou liever iets doen waar wat beweging in zit. Dat ze me meeneemt naar de gym voor een les fitness of spinning, zoals Ginette vaak doet, de moeder van Gina. Maar dat is niet de stijl van mijn moeder, de schat. De waarheid is dat ze alleen maar geïnteresseerd is in rare of ouderwetse dingen, zoals yoga of vegetarische Chinese linzenpasta. Mama is geboren in de jaren 1970, wat betekent dat ze al in de veertig is. Kun je je voorstellen hoe oud dat is?

12.22 UUR

— Ga op je rug liggen en maak je klaar voor de laatste ontspanningsoefening, *Savasana*, of de houding van het lijk.

Ieuw! Wat een naam voor een houding! We staan niet allemaal al met één been in het graf, dame! Ik heb toch al één hele les overleefd zonder te sterven van verveling, dat is toch al iets...

— Lig stil, doe je ogen dicht en a-dem. Draai je handpalmen naar boven en concentreer je op je ademhaling, adem in en uit, en voel hoe al je angsten en onzekerheden die je hart bezwaren verdwijnen. Wees je bewust van je ademhaling, die onuitputtelijke bron van vrede en kalmte.

Hm. Het is waar dat ademen rustgevend is. Ik denk dat ik uiteindelijk echt in slaap ga vallen.

— Zzzz...

12.30 UUR

— Wel, lieverd, hoe vond je je eerste yoga-ervaring? vraagt mijn moeder wanneer we naar de kleedkamer lopen.

Aan haar stralende blik te zien zou je denken dat we net zijn gaan parachutespringen of paragliden.

— Wil je dat echt weten?

— Waarom niet?

— Voel je vooral niet verplicht om me de volgende keer weer mee te nemen.

— Oké, ik snap het al!

Ze haalt haar schouders op en ziet er geërgerd uit.

Wat? Het is zaterdag, verdorie, en er zijn genoeg leuke dingen te doen op zaterdag. Zeker tijdens het carnaval. Het beroemde wintercarnaval van Quebec is al een week aan de gang en ik popel om mee te doen. Mama heeft beloofd dat we er Gina en haar moeder opzoeken in de loop van de middag.

12.35 UUR

Als we het gebouw verlaten, valt het me op hoe zacht het is. De thermometer zal rond $-5\text{ }^{\circ}\text{C}$ schommelen. Dat is uitzonderlijk voor deze tijd van het jaar, wanneer het kwik veeleer flirt met temperaturen van -15 , -25 of erger. De ideale temperatuur voor activiteiten buitenshuis. ☺

— Zoeken we onze vriendinnen nu op?

— Nog even geduld, snoesje. We hebben pas afgesproken om halfdrie. We gaan eerst naar huis om onze spullen weg te leggen en ons om te

kleden. Ik had gedacht daarna de metrobus te nemen naar de Bovenstad. Ik zou graag zien wat er gebeurt op de Place d'Youville voor we Ginette en Gina zoeken. Heb je zin om te gaan eten in Il Teatro, het restaurant van het Capitooltheater?

— O ja! (Joehoe! Dat is een Italiaans restaurant en ik ben dol op Italiaans! Wist je dat? 😊)

De yogastudio ligt in de Rue Saint-Joseph Est, op de hoek van de Rue du Pont, in de wijk Saint-Roch, in het midden dus van wat wij de Benedenstad noemen, op amper een paar minuten van ons huisje in de Rue du Parvis. Even wandelen en we zijn weer thuis.

12.45 UUR

— Trek je wollen kousen aan, liefje, en vergeet je sjaal, je muts en je wanten niet.

— Ja, mam. Maar wat heb je ertegen om me Jules te noemen in plaats van al die verkleinwoordjes, zoals toetje, poffertje en apenstaartje?

— Je bent zo schattig in die nieuwe outfit, bolletje!

— Grrr...

(Ik word gek van het 'respect' dat ik krijg in dit gezin! 😊)

Voor één keer hindert het me niet al te erg. Mijn grootmoeder kocht een nieuw skipak voor me en ik geef toe dat ik mezelf daarin nogal chic vind, ook al omdat mijn muts en mijn sjaal er perfect bij passen. Als we de rest van de dag buiten doorbrengen, is het een goed idee om goed warm aangekleed te zijn.

13 UUR

Zo gezegd, zo gedaan. We haasten ons om de metrobus te nemen op de hoek van de Rue du Pont en de Boulevard Charest. Die neemt ons mee tot op de kruising van de Boulevard Honoré-Mercier en de bekende Rue Saint-Jean. Aan de voet van de al net zo beroemde Porte Saint-Jean strekt zich de Place d'Youville schitterend voor ons uit. Die enorme ruimte is de grens tussen de parlamentsheuvel en Oud-Quebec, de twee meest toeristische buurten van de stad. Je hebt daar het Montcalmpaleis en het Capitooltheater, twee belangrijke schouwburgen. In het midden van het plein troont een bijzonder monument dat me altijd al gefascineerd heeft. Het stelt zes vrouwen in lange jurken voor.

— Zeg, mam, hoe heet dat kunstwerk?

— *De Muzen*. Dat is een werk van Alfred Laliberté, een van de beroemdste beeldhouwers van Quebec.

— Leeft hij nog?

— Nee, hij stierf in 1953. Het monument was een geschenk van de regering van Quebec aan de stad Quebec ter gelegenheid van haar 375ste verjaardag.

— O! En wat stelt het voor?

— De muzen zijn godinnen die kunstenaars op verschillende gebieden inspireren. Deze stellen de muziek voor, de welsprekendheid, de poëzie, de architectuur, de beeldhouwkunst en de schilderkunst.

Die dekselse mama, ze is een echte wandelende encyclopedie!

14 UUR

Zoals altijd wanneer we in Il Teatro komen, bestel ik spaghetti bolognaise. Mjam, daar ben ik dol op! We hebben geluk: een tafel bij het raam komt net vrij wanneer we binnenkomen en vanaf onze plaatsen kunnen we de schaatsbaan zien en de kerstverlichting die het plein versiert. Het is hier zo mooi, het is prachtig! 😊

Als ik mijn eten opgeschrokt heb, bekijk ik de schaatsers die sierlijk over ijs glijden dat zo glad is als een spiegel. Het valt me op dat de meesten

elkaars hand vasthouden, twee per twee, verliefd. Ik vraag me af of Gino kan schaatsen...

Plots zie ik Youssef, een nieuweling op school, die voorbij het raam loopt zonder me te zien. Ik denk dat hij van de Porte Saint-Jean komt. Hij kwam half november in onze klas en iedereen is het erover eens dat hij een beetje... laten we zeggen... vreemd is. Ik vraag me af waar hij zo helemaal alleen vandaan komt. Oeps, droom ik of gaat hij echt een deur binnen van het enorme kantoorgebouw in roze graniet aan de rand van het plein? Wat gaat hij daar op een zaterdag doen? Ik zou weleens willen weten hoe hij erin slaagt om die deur te openen, omdat – voor zover ik weet – de kantoren in het weekend gesloten zijn... Hm, hij is echt vreemd, die nieuweling! Wat als hij daar inbreekt? Maar nee, ik ben aan het ijlen, hij is amper dertien of veertien. Dat is veel te jong om een inbreker te zijn! Alhoewel...

— Je zit plots zo te dromen, liefje!

— Huh? Wat? Nee, nee.

Ik schuifel op mijn stoel, gejaagd om van onderwerp te veranderen.

— Gaan we nu onze vriendinnen zoeken?

— Ja, het is tijd en ik popel om de ijssculpturen te zien.

14.30 UUR

Gina en haar moeder lieten ons weten dat ze op ons wachten op de stoep voor het IJspaleis, tegenover het parlamentsgebouw van Quebec. Op de Boulevard Honoré-Mercier wijzen reusachtige, volledig witte inuksuit¹, voor het carnaval getooid met *ceintures fléchées*², ons de weg. Het minste dat je kunt zeggen is dat het paleis niet onopgemerkt blijft. Wow! Het wordt elk jaar opnieuw gebouwd op dezelfde plek, blijft altijd even lang staan en bestaat uit enorme ijsblokken (die in totaal meer dan driehonderd ton wegen, naar het schijnt). Ook dit jaar vind ik het geweldig! Je zou denken dat je in het paleis van de ijskoningin bent, maar het is het huis van de Bonhomme, een tonronde figuur van 2 meter lang die op een sneeuwman lijkt. Heb je er al over gehoord? Met zijn rode muts en zijn wollen sjerp is hij de koning van het feest! ☺

Mijn moeder is net zo opgewonden als ik. Toegegeven, de sfeer is geweldig. We horen muziek en de mensen wiegen op de aanwijzingen van de Bonhomme, die met zijn voeten stampt en in zijn handen klapt of zijn been en armen hoger in de lucht gooit dan een cancadanseres. Ooo, het is zo grappig! Ik popel om mijn vrienden te vinden en eindelijk mee te doen! Zoals altijd legt mama me

met veel woorden en grappige gebaren (ik geloof dat zij ook probeert te dansen) uit dat het om het belangrijkste wintercarnaval ter wereld gaat.

— Wist je, snoesje, dat er al een winterfeest was bij de bewoners van Nieuw-Frankrijk?

— Eh, nee... Ik herinner me niet dat mijn geschiedenisleraar het er ooit over gehad heeft.

— Al in die tijd hadden we de gewoonte om met vrienden en burens de komst van de vasten te vieren, dat wil zeggen de veertig dagen voor Pasen.

— Ah zo?

— Maar de eerste festiviteiten die officieel ‘Carnaval van Quebec’ genoemd werden, dateren van 1894. Ze werden onderbroken door de Eerste Wereldoorlog, de Depressie en de Tweede Wereldoorlog, maar werden hernomen in 1955 en worden tot op vandaag elk jaar opnieuw gehouden, tussen het midden van januari en het midden van februari.

— Mooi! O, kijk daar, daar heb je Gina en haar moeder! Ginaaa! Gineeette! We zijn hier! roep ik met grote gebaren in de richting van onze vriendinnen.

Oef! Zonder hen had ik me de rest van de middag in de geschiedenisles van meneer Cayer gewaand. Mijn moeder is supergrappig en ik hou

van haar, maar soms zou je zeggen dat het haar levensdoel is om een circusaapje van me te maken... Denkt jouw moeder ook dat ze jou moet opleiden? De moeder van Gina is veel chiller, vind ik. Niet alleen kleedt ze zich en maakt ze zich op als een echt model, maar ze houdt ook van onze muziek, speelt games met Gina en mij en geeft toe aan al haar grillen.

Nu onze vriendinnen er zijn, gaan we ons eindelijk echt amuseren!

16 UUR

Als we goed gedanst hebben, beslissen we om ergens anders naartoe te gaan. Gina en ik willen de ijssculpturen zien op de Plaines d'Abraham. 'De vlakte', zoals wij die noemen, is een stadspark van 98 hectare, niet ver van het parlement en toegankelijk via de Grande Allée. In de zomer komen we er picknicken en fietsen en wonen we er openluchtconcerten bij. In de winter kun je er natuurlijk in op sneeuwschoenen of langlaufski's, maar voor het carnaval verandert het park in een reusachtig terrein voor winterspelen. Hier wordt ook de internationale ijssculpturenwedstrijd gehouden, een traditie die ons heel dierbaar is. Beeldhouwers van over de hele wereld komen zich meten met

In de voetsporen van Juliette

MINIGIDS VOOR JE BEZOEK AAN QUEBEC

Quebec is de naam van een Canadese provincie en van de provinciehoofdstad. De officiële taal van de provincie is het Frans, maar dat wist je zeker al. Maar wist je ook dat ik geboren en getogen ben in Quebec? 😊 Ik ben dol op deze stad en ik hoop jij ook, als je ons komt bezoeken!

In de provincie wonen ruim 8 miljoen Quebecois, van wie bijna 800.000 in de agglomeratie Quebec.

Quebec

Vandaag is de hoofdstad de tweede stad wat bevolkingsaantal betreft, want ze komt na Montreal, de grootstad van de provincie.

Mijn geboortestad – de bakermat van de Franse taal in Amerika – is zowel beroemd voor haar schoonheid als voor het warme onthaal dat ze biedt aan

TIJDLIJN

- 1608** Samuel de Champlain sticht op 3 juli de stad Quebec.
- 1663** Nieuw-Frankrijk krijgt onder koning Lodewijk XIV het statuut van koninklijke provincie.
- 1665** Intendant Jean Talon begint zijn programma om de kolonie te bevolken en te ontwikkelen.
- 1672** Louis de Buade, graaf de Frontenac, wordt benoemd tot gouverneur van Nieuw-Frankrijk.
- 1692** Marie-Madeleine Jarret de Verchères wordt op haar veertiende een heldin van Nieuw-Frankrijk door het fort van haar familie te verdedigen tegen de Irokezen.
- 1712** Bloeitijd van Nieuw-Frankrijk, dat zich uitstrekt van Newfoundland tot de Rocky Mountains en van de Hudsonbaai tot de Golf van Mexico.
- 1720** Er zijn 35.000 Franstaligen in Noord-Amerika, terwijl de Britse kolonies al bijna een half miljoen Engelstaligen tellen.

QUIZ

Psst! Heb je wel onthouden wat je gelezen hebt? Stel je kennis en je geheugen op de proef door de volgende quizvragen te beantwoorden.

1 Het Château Frontenac is het icoon van de stad Quebec. Het is beroemd geworden als...

- a. Paleis van Louis de Buade, graaf de Frontenac
- b. IJspaleis van de Bonhomme, de koning van het wintercarnaval van Quebec
- c. Het eerste luxehotel van de stad Quebec
- d. Het parlamentsgebouw

2 Op de Place d'Youville staat een monument van de lokale beeldhouwer Alfred Laliberté dat de naam *Les Muses* draagt. Wat zijn muzen?

- a. Dat zijn waterspuwers, demonische beeldhouwwerken die lijken op die van de Notre-Dame-kathedraal van Parijs
- b. Historische personages die bijgedragen hebben aan de stichting van de stad Quebec
- c. De vrouwen zijn muzelmanvrouwen en verbeelden de immigratie uit moslimlanden
- d. Dat zijn godinnen die kunstenaars inspireren

Verslag van je bezoek

Datum: _____ **Weer:** _____

Die dag bezocht: _____

Met wie? _____

Je indrukken: _____

